

POLITIKEN

SEKTIONER

Q SØG

DIT POLITIKEN

MERE

KØB ABONNEMENT

LOG IND

Bliv inspireret til retter med hytteost

Få inspiration >

Få inspiration til retter med hytteost

Se hvilke muligheder der er med hytteost >

KULTUR

Film & tv Musik Medier Bøger Kunst Arkitektur Scene Mode FOMO

KULTUR 30. AUG. 2015 KL. 14.22

Kommentar: Metropolis har sat ansigt på de nøgne og skæve kroppe

Byrumsfestivalen har atter sluppet scenekunsten ud af teatermørket med et livskraftigt opbud af vandreforestillinger og installationskunst.

TUNERLUMKROPP. Kan man være 80 år gammel som hende her og blive udstillet splitternøgen med struttende bryster midt på Strøget? Metropolis har budt på godt udfordrende konfrontationer. - Foto: Foto: Maja Nydal Eriksen

Gem + Følg f t e

KOMMENTAR

MONNA DITHMER teaterredaktør

Bare et enkelt menneske i en glasboks. Det var det værk, der åbnede byrumsfestivalen Metropolis. Og det er også det værk, der for mig står som festivalens top-oplevelse og samlende signaturværk, efter godt tre ugers traven rundt i København til en mangfoldighed af forestillinger og installationer, fra langt pokker ude på Refshaleøen over Kalvebod Brygge og Skt. Thomas Plads til glasboksen på Gammeltorv.

Dér bag glasset – i installationen 'Ceci n'est pas' ('Dette er ikke') – lige ved siden af alle de andre udstillingsvinduer på Strøget sad en dag en 80-årig kvinde splitternøgen – stillet frem til fri begløelse. Folk stimlede sammen og kommenterede med højlydt undren – de rynkede baller og knortede ben, men ansigtet var dækket af en glat, ungdommelig maske, og kunne de bryster virkelig være ægte?

Ti dage med tabukroppe

MEST LÆSTE LIGE NU

Verdens mest hadede medicinmand: Jeg hævede prisen med 5.400 procent for patienternes skyld

Sådan holder du op med at være et dating-røvhul

Sådan blev 0 flygtninge til 1.000 i Løkkes lommebog

Valio

naturel yoghurt

Laktosefri & fuld af smag

FIND INSPIRATION OG TIPS >

– Op til –

70%

Rabat

Håndplukkede luksushoteller og rejser i hele verden

BLIV MEDLEM

secret Escapes

En grotesk udstilling af, hvordan vi af angst for den ældede krop forsøger at plastikoperere os væk fra forgængelighed og død.

'Dette er ikke mig', 'Ceci n'est pas moi', lød titlen på dagens værk af den hollandske kunstner Dries Verhoeven – med hilsen til Magrittes 'Dette er ikke en pibe'.

Ti dage i træk kunne man gå hen og se en ny tabukrop i glasmontren: en ekstremt lille dværgkvinde dresset op til lir, en barnesoldat tronende på en bunke patronhylstre, en halvnøgen far med sin lige så afklædte mindreårige datter på skødet, en bedende muslimsk mand med skudsikker vest/bombevest med flere.

Alle sammen normafvigende kroppe, sat uden for fællesskabet. Det er dem, vi helst ikke vil stå ansigt til ansigt med på åben gade, men som her kiggede direkte tilbage på os. I al deres udsathed og insisterende menneskelighed.

Nye storbyproblematikker

Det er netop den type konfrontation med byens steder og udsteder samt mennesker i alle skæve afarter, som er ideen med, at Metropolis slipper scenekunsten ud af teatermørket og ud i gademylderet samt ud i de sidste udkantslommer.

Som Katrien Verwilt, der sammen med Trevor Davies siden 2007 har stået for festivalen i regi af Københavns Internationale Teater (KIT), sagde det ved åbningen:

»Vi vil derud, hvor folk er. Og vi vil gerne præsentere nogle forestillinger, som sætter de særlige problematikker, man har i byen, i perspektiv«.

Overraskende nok var det en noget anden storbyproblematik end ved de foregående festivaler, kunstnerne under Metropolis 2015 typisk viste sig at fokusere på: det enkelte menneske, det at være alene og udsat. Og finde styrken i det.

Jord, vand, ild, lugte og lyde

Udsatheden kunne man for eksempel finde i vandforestillingen '12' ude på Refshaleøen, hvor en egensindig løsgænger kunne indvie os i et omfavnt træ-ritual, mens en anden bad om assistance til at blive stenet med småsten. I 'Phoenix' mødte man helt alene den ene gådefulde eneboer efter den anden i nærgående interaktion med jord, vand, ild, lugte og lyde. En slags overlevelsesritual til videre brug i storbyen: bliv din egen sanserkriger!

Faktisk viste en stor del af værkerne sig ligefrem at føre udsatheden ud i det absolutte ekstrem: døden. Værsgo' at sætte af fra Vor Frue Kirke med

LÆS ALLE POLITIKENS ANMELDELSER FRA ÅRETS METROPOLIS

Fire hjerter til Phoenix og tre hjerter til Engram

»Noget af det vildeste, Metropolis' mange vandreforestillinger kan føre en ud i, viser sig faktisk at være de indre landskaber i en selv«, skrev Monna Dithmer blandt andet.

Fem hjerter til Fugit

»Det her er en leg, men med en insisterende alvor bagved«, skrev Monna Dithmer blandt andet.

Fem hjerter til nycirkuset Le G.Bistaki

»Der er en inderlig udsathed over de fire herrer blandt de øde grusbjerge«, skrev Monna Dithmer blandt andet.

Tre hjerter til opera 'Looking for Courage'

»Operaen er en slags skæbnefortælling i spektakulære billeder, der ikke hænger sammen i klassisk forstand«, skrev Henrik Friis blandt andet.

Ti dage i træk kunne man gå hen og se en ny tabukrop i glasmontren

høretelefoner på og tag på din egen dødsrute med 'Engram': »Du har 640 åndedrag tilbage«. Eller kravl op i en kæmpe spindelvævsagtig kokon, skabt af kilometervis af tape og spændt op under hvælvingerne i Nikolaj Kirke. Mærk fryden over vægtløsheden og dødsangsten, når tapen knager faretruende under dig, for til sidst at komme frelst ud af kokonen. Genfødt.

Helt mutters alene var man dog ikke, hverken i udsathed eller på dødskursen. Fællesskabet fulgte med som afgørende modbillede både i forestillinger, der kastede sig ud i praksisdemokrati eller danseeufori for alle, og i kraft af selve formen. Nok kunne det handle om palle-alene, men samtidig vandrede man som tilskuer typisk af sted i fælles flok. Der var rekord i vandreforestillinger i år. Et godt billede på festivalens grundpuls: hele tiden på vej.

Dette er ikke kunst

»Dette er ikke kunst«, lød Dries Verhoevens drilske åbningssalut i glasboksen. Sådan som Metropolis folder sig ud, er det ikke alene på grænsen mellem scenekunst, installation, gadeteater, koncert og lydkunst men også på grænsen mellem byvandring, legeplads og aktivistisk intervention.

Det afgørende er ikke, hvad det *er*, men hvad det *gør* ved byen og dens beboere – og ved scenekunsten, idet den sættes fri til at gøre noget andet ud af bare eksperimenterende legesyge.

Sæsonens frisættende frikvarter, med både fuldtræffere og forbriere. Således har Metropolis også i årene sat ekstra skub under nye former og formater så som byrumsteater, vandreforestillinger, interaktioner og tværkunstneriske aktiviteter.

Det afgørende er ikke, hvad det er, men hvad det *gør* ved byen og dens beboere

Sidste udkald i 2017

Selv om næste Metropolis i 2017 bliver sidste udkald, skal KIT efter i 30 år at have ladet byen op med strømførende international scenekunst nok finde en ny måde at genopstå på. For hvad var det sidste menneske den sidste dag i glasboksen?

Det var spist, var det. Tilbage i montren var kun et mandshøjt lag af små sprællende orme. Uanset hvor meget vi som overlevelsesstrategi forsøger at skille folk ud og *oute* hver en afviger, så minder døden os om den menneskelige fællesnævner og forvandlingskraft *no matter what*. Efter os ormene: en ny form for fællesskab.

<http://pol.dk/2816890>

RELATEREDE ARTIKLER

Canadisk teatermagiker laver skelsættende forestilling i Aarhus

Gåturs-opera i smuk kulisse ender uforløst

Teatervandringer guider dig igennem dine sidste 640 åndedrag

Gadeteater leder proformaflygtninge gennem legende flugtruter

Drengerøvs-legesygt nycirkus er bogstaveligt talt herregodt

NY STOR ROMAN LOGBOG

P

DIT POLITIKEN

Der er mere - når du har en profil...

Opret dig gratis i dag

- og vi giver dig 1 måned fri adgang til politiken.dk og personlige anbefalinger på artikler.

Allerede oprettet eller abonnent? [Log ind](#)

Få anbefalinger til et stort udbud af produkter
med rabatter og tilbud...

Opret gratis profil nu

Køb

Køb

Køb

... få fri adgang til politiken.dk i en måned.

Køb

Køb

Køb

[Få kontante fordele i dag med et abonnement](#)

Allerede oprettet eller abonneret? [Log ind](#)

Pris inkl. moms
1.610 kr.

[+ Vis flere](#)

Om Politiken

Organet for den højeste oplysning siden 1884.

[Læs mere](#)

Rådhuspladsen 37
1785 Kbh. V.
Tlf: 33 11 85 11
[Kontakt os](#)

[Arkivet](#)

Køb abonnement

Politiken.dk
E-avis
Papiravisen
PolitikenWeekly
Kundecenter

Følg os

Chefredaktionen

Bo Lidegaard (ansvarshavende)
Anne Mette Svane

Digital direktør

Frederik Wiedemann

Redaktionschef

Jakob Nielsen

Digital udviklingschef

Anders Emil Møller

Annoncedirektør

Henrik Børjesson

Nyhedsredaktør lige nu

Niels Holst

Sektioner

Danmark
Magasinet
Internationalt
Kultur
Debat
Økonomi
2050
Forbrug & Liv
iBYEN
Sport
Motion
Mad
Rejser
Viden
Navne
Foto
TV
Podcast
Striber
Bagsiden
Politiken Plus
PolitikenWeekly

Dit Politiken

Politiken er sjovest at bruge i indlogget tilstand. Så får du anbefalinger og funktioner, som er rettet særligt mod dig..

[Log ind på Politiken](#)

Politiken nyhedsbrev

Få dagens overblik. Håndplukket af redaktionen. Hver eftermiddag i din indbakke.

[Tilmeld mig](#)

[Se alle Politikens nyhedsbreve](#)

Politiken Plus

[Fortsæt til Plusbutikken](#)

[Se hvor du får rabat med Pluskort](#)